

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság jogellenesen állapította meg, hogy a felperes jogelődjének meghatározó befolyása volt a szóban forgó vállalkozásokra. A felperes ezzel összefüggésben előadja, hogy a megtámadott határozat nem helytálló ténybeli megállapításokon és a magatartás betudására vonatkozó jogszabályi feltételek — különösen a meghatározó befolyás vélemezésére vonatkozó feltételek — téves alkalmazásán alapul.

Második jogalként a felperes azt állítja, hogy a Bizottság pénzbírság kiszabására vonatkozó hatásköre az 1/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ 25. cikkének (1) és (5) bekezdése értelmében elévült. A felperes ezzel összefüggésben kifejti, hogy a Bizottság az 1996/97 utáni időszak, mindenesetre pedig az 1999. és a 2000. év vonatkozásában nem tudta bizonyítani, hogy a szóban forgó vállalkozások jogsértést követtek volna el. A felperes továbbá azt állítja, hogy az a tény, hogy a Bizottság a jelen ügygel összefüggő T-125/03. és T-253/03. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals ügyekben folyamatban lévő jogvitákra tekintettel felfüggesztette az eljárást, nem eredményezi a felperessel szembeni elévülés nyugvását.

Végül a harmadik jogalap keretében a felperes a védelemhez való jogának megsértését kifogásolja. Ezzel összefüggésben előadja, hogy a Bizottság a vizsgálatot több, mint négy éven át alaptalanul nem folytatta tovább, valamint hogy a vizsgálatok kezdetétől mintegy öt év telt el addig, hogy a felperes tájékoztatást kapott és mintegy hat év addig, hogy a kifogásokat közölték. Ezenkívül a Bizottság elmulasztotta, hogy a tényállás teljes felderítése érdekében a szóban forgó személyekkel és az érintett kereskedelmi egységgel szemben vizsgálatot folytasson. A felperes úgy véli, hogy a Bizottság e mulasztások folytán megfosztotta őt az enyhítő bizonyítékok előterjesztésének és a hatékony védekezésnek a lehetőségétől.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003., L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.)

2010. január 28-án benyújtott kereset — *Faci* kontra Bizottság

(T-46/10. sz. ügy)

(2010/C 100/79)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: *Faci* SpA (Milánó, Olaszország) (képviselők: S. Piccardo, S. Crosby és S. Santoro ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben e határozat megállapítja, hogy a felperes az árak rögzítése, az eladási kvóták révén a piacok és az ügyfelek felosztása érdekében összejátszott;
- semmisítse meg vagy csökkentse jelentősen a felperessel szemben kiszabott bírság összegét;
- semmisítse meg a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben a Bärlocherrel szemben eredetileg kiszámított bírságösszeget csökkenti, illetve jelentősen mérsékelje e csökkentés mértékét;
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 2009. november 11-i C(2009) 8682 végleges bizottsági határozat (COMP/38589 — hőstabilizátorok) részleges megsemmisítését kéri, annyiban, amennyiben e határozat azt állapította meg, hogy a felperes megsértette az EK 81. cikket (jelenleg EUMSZ 101. cikk) és az EGT-Megállapodás 53. cikkét azzal, hogy az epoxidált szójaolaj (ESBO), illetve az észter ágazatban az árak rögzítése, az eladási kvóták révén a piacok és az ügyfelek felosztása érdekében összejátszott. Másodlagosan a felperes a vele szemben kiszabott bírság jelentős csökkentését kéri.

Keresete alátámasztása végett a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság általános jogelveket sértett, nyilvánvaló értékelési hibát vétett, megsértette a gondos ügyintézés és egyenlő bánásmód elvét, anélkül járt el, hogy hatásköre lett volna, illetve megsértette a torzításmentes verseny elvét, megsértette indokolási kötelezettségét, és tévesen alkalmazta a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatást. A felperes öt jogalapra hivatkozik:

- A Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett azzal, hogy túl kis jelentőséget tulajdonította a felperes kartellben való részvételét megelőző időszakra vonatkozó bizonyítékoknak, miközben más bizonyítékoknak túl nagy jelentőséget tulajdonított. Ennek következtében a Bizottság azon tény jelentőségét, hogy a teljes mértékben végrehajtott árrögzítésre, piacfelosztásra, kárt okozó árgyakorlatra, sőt vesztegetésre vonatkozó keményvonalas kartell már megszűnt addigra, amikor a felperes részvétele e kartellben elkezdődött, a felperes által elkövetett jogsértés súlyának mérlegelése során tévesen értékelte.

— A Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét azzal, hogy a felperest a többi vállalkozáshoz hasonlóan kezelte, miközben az általa elkövetett jogsértés összemérhető súlya jelentősen eltérő bánásmódot igényelt volna. A Bizottság a bírság mértékének meghatározásakor csupán az eladások értékének 1 %-os különbözetét vette figyelembe azon tény ellenére, hogy a felperes kevesebb jogsértést követett el, és azok közül egyik jogsértés jellege sem minősült keményvonalasnak, és annak ellenére, hogy a Bizottság megállapította, hogy a felperes nem hajtotta végre a kartellt. Továbbá a Bizottság megsértette a megkülönböztetett bánásmód tilalmát azzal, hogy sokkal később közölte a felperessel, hogy vizsgálatot folytat vele szemben, mint a többi vállalkozással, és ezzel kárt okozott az a felperesnek.

— A Bizottság megsértette a gondos ügyintézés elvét azzal, hogy a közigazgatási eljárás ésszerűtlenül sokáig tartott, illetve hogy ezt az eljárást egy közbenső kérdés megoldása miatt felfüggesztette. A Bizottság továbbá megsértette az egyenlő bánásmód elvét azzal, hogy a felperessel szembeni magatartása indokolatlanul sérelmes volt, aki emiatt a neki nyújtott 1 %-os bírságcsökkentés helyett nagyobb arányú csökkentésben kellett volna, hogy részesüljön.

— A felperes a Bizottság hatáskörének hiányára, az egyenlő bánásmód elvének tág értelemben vett megsértésére, valamint az indokolási kötelezettségre hivatkozva vitatja a Bärlochernek — amely vállalkozás a felperes tényleges, illetve potenciális versenytársa — nyújtott (több mint 95 %-os) bírságcsökkentést. A felperes álláspontja szerint a bírságcsökkentés egy olyan támogatással egyenértékű, amely torzíthatja a versenyt. Továbbá, illetve másodlagosan a Bizottság a megtámadott határozat felperessel közölt nem változatában nem tüntette fel a bírságcsökkentés indoklását, amely egyenértékű az indokolási kötelezettség megsértésével.

— A felperessel szemben kiszabott bírság megsértette a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatást és az abból eredő elveket. A Bizottság ugyanis a bírságkiszabás során nem vette kellően figyelembe azt a tény, hogy a felperes a többi vállalkozástól eltérően nem vett részt keményvonalas kartell jogsértésekben, és az érintett piac egészen versenyző magatartást tanúsított. A Bizottság a felperes jogsértésének súlyát tévesen értékelte azzal, hogy versenyellenes magatartás tulajdonított neki. Ráadásul a Bizottság nem értékelte a Faci által ténylegesen játszott szerepet, nem vette figyelembe a felperes kis méretét, korlátozott piaci erejét és azt, hogy a többi vállalkozáshoz képest nem volt képes a versenyt torzítani, továbbá ezzel kapcsolatban határozatát nem javította ki a 2006. évi bírságkiszabási iránymutatás 37. pontja értelmében annak érdekében, hogy a hivatkozott iránymutatást jogszerűen alkalmazza.

2010. január 27-én benyújtott kereset — Akzo Nobel és társai kontra Bizottság

(T-47/10. sz. ügy)

(2010/C 100/80)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Akzo Nobel NV (Amszterdam, Hollandia), Akzo Nobel Chemicals GmbH (Düren, Németország), Akzo Nobel Chemicals B.V. (Amersfoort, Hollandia) és Akcros Chemicals Ltd (Stratford-upon-Avon, Egyesült Királyság) (képviselők: C. Swaak és Marc van der Woude ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

- A Törvényszék részben vagy egészben semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdését, és/vagy
- csökkentse a megtámadott határozat 2. cikkének (1) és (2) bekezdésében kiszabott bírságot, és/vagy
- állapítsa meg, hogy az Akzo Nobel Chemicals GmbH és az Akzo Nobel Chemicals B.V. nem vonható felelősségre az 1993 előtt elkövetett jogsértésekért, valamint, hogy az Akzo Nobel N.V. nem vonható felelősségre az 1987-től 1998-ig terjedő időszakban elkövetett jogsértésekért, sem egyénileg, sem pedig az Elementis cégcsoporthoz tartozó vállalkozásokkal egyetemlegesen;
- a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a 2009. november 11-i bizottsági határozat (COMP/38.589. sz., fűtés-stabilizátorok ügy) annyiban történő megsemmisítését kérik, amennyiben a Bizottság a felpereseket felelősnek találta az EK 81. cikk (jelenleg az EUMSZ 101. cikk) és az EGT-megállapodás 53. cikkének az árak rögzítése céljából történő összejárás, értékesítési kvótákon át történő piacfelosztás, ügyfelek felosztása, valamint üzleti szempontból érzékeny, különösen az ön stabilizátorok ágazatában az ügyfelekre, termelésre és értékesítésekre vonatkozó információk cseréje útján történő megsértéséért. A felperesek másodlagosan a velük szemben kiszabott bírság jelentős csökkentését kérik.